
Mankigita

मङ्कित

Document Information

Text title : mankiItA

File name : mankiItA.itx

Category : gItA, giItA

Location : doc_giItA

Transliterated by : Professor Tokunaga in Kyoto system(?)

Proofread by : Sunder Hattangadi

Latest update : June 2, 1998

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

October 30, 2022

sanskritdocuments.org

Mankigita

मङ्कुगीता

अध्यायः १७१

युधिष्ठिर

ईडमानः समारम्भान्यदि नासाद्येद्धनम् ।
धनतृष्णाभिभूतश्च किं कुर्वन्सुभमाप्नुयात् ॥ १ ॥

भीष्म

सर्वसाम्यमनायासः सत्यवाक्यं च भारत ।
निर्वेदश्चाविवित्सा य यस्य स्यात्स सुभी नरः ॥ २ ॥

येतान्येव पदान्याहुः पञ्च वृद्धाः प्रशान्तये ।
शेष स्वर्गश्च धर्मश्च सुभं यानुत्तमं सताम् ॥ ३ ॥

अत्राप्युदाहरन्तीममितिहासं पुरातनम् ।
निर्वेदान्मङ्कुना गीतं तन्निर्भोध युधिष्ठिर ॥ ४ ॥

ईडमानो धनं मङ्कुर्भग्रेडश्च पुनः पुनः ।
केन सिद्धनशेषेण कीतवान्मभ्य गीयुगम् ॥ ५ ॥

सुसम्भद्धौ तु तौ दम्यौ दमनायाभिनिःसृतौ ।
आसीनमुष्ट्रे मध्येन सडसैवाव्यधावताम् ॥ ६ ॥

तयोः सम्प्राप्तयोरुष्ट्रः स्कन्धदेशममर्षणः ।
उत्थायोत्क्षिप्य तौ दम्यौ प्रससार मडाजवः ॥ ७ ॥

द्वियमाणौ तु तौ दम्यौ तेनोष्ट्रेण प्रमाथिना ।
म्लियमाणौ च सम्प्रेक्ष्य मङ्कुस्तत्राब्रवीदिदम् ॥ ८ ॥

न येवाविडितं शक्यं दक्षेणापीडितुं धनम् ।
युक्तेन श्रद्धया सम्यगीडां समनुतिष्ठता ॥ ९ ॥

कृतस्य पूर्वं यानर्थैर्युक्तस्याप्यनुतिष्ठतः ।

धर्मं पश्यत सङ्गत्या मम दैवमुपप्लवम् ॥ १० ॥
 उद्यम्योद्यम्य मे दम्यौ विषमेनेव गच्छति ।
 उत्क्षिप्य काकतालीयमुन्माथेनेव जम्बुकः ॥ ११ ॥
 मनी वोष्टस्य लम्बेते प्रियौ वत्सतरौ मम ।
 शुद्धं हि दैवमेवेदमतो नैवास्ति पौरुषम् ॥ १२ ॥
 यद्वि वाप्युपपद्येत पौरुषं नाम कर्त्तुं श्रित् ।
 अन्विष्यमाणं तदपि दैवमेवावतिष्ठते ॥ १३ ॥
 तस्मान्निर्वेद एवेह गन्तव्यः सुषुम्भीप्सता ।
 सुषुं स्वपिति निर्विण्णो निराशश्चार्थसाधने ॥ १४ ॥
 अहो सम्यक्षुकेनोक्तं सर्वतः परिमुच्यता ।
 प्रतिष्ठता मडारण्यं जनकस्य निवेशनात् ॥ १५ ॥
 यः कामान्प्राप्नुयात्सर्वान्यश्चैनास्तेवलांस्त्यजेत् ।
 प्रापनात्सर्वकामानां परित्यागो विशिष्यते ॥ १६ ॥
 नान्तं सर्ववित्त्वानां गतपूर्वोऽस्ति कश्चन ।
 शरीरे ञ्जिते यैव तृष्णा मन्दस्य वर्धते ॥ १७ ॥
 निवर्तस्व विवित्त्वाभ्यः शाम्य निर्विद्य मामक ।
 असङ्ख्यासि निकृतो न य निर्विद्यसे तनो ॥ १८ ॥
 यद्वि नालं विनाश्यस्ते यद्यैवं रमसे मया ।
 मा मां योजय लोभेन वृथा त्वं वित्तकामुक ॥ १९ ॥
 सञ्चितं सञ्चितं द्रव्यं नष्टं तव पुनः पुनः ।
 कदा विमोक्ष्यसे मूढ धनेलां धनकामुक ॥ २० ॥
 अहो नु मम बालिश्यं योऽलं क्रीडनकस्तव ।
 किं नैव जातु पुरुषः परेषां प्रेष्यतामियात् ॥ २१ ॥
 न पूर्वं नापरे जातु कामानामन्तमाप्नुवन् ।
 त्यक्त्वा सर्वसमारम्भान्प्रतिबुद्धोऽस्मि जगृमि ॥ २२ ॥
 नूनं ते लुब्धयं कामवज्ज सारमयं दृधम् ।
 यदनर्थशताविष्टं शतधा न विदीर्यते ॥ २३ ॥

ત્યજામિ કામત્વાં ચૈવ યચ્ચ કિં ચિત્પ્રિયં તવ ।
 તવાહં સુખમન્વિચ્છન્નાત્મન્યુપલભે સુખમ્ ॥ ૨૪ ॥
 કામજાનામિ તે મૂલં સહુલ્પાલ્કિલ જાયસે ।
 ન ત્વાં સહુલ્પચિષ્યામિ સમૂલો ન ભવિષ્યતિ ॥ ૨૫ ॥
 ઈહા ધનસ્ય ન સુખા લબ્ધ્વા ચિન્તા ચ ભૂયસી ।
 લબ્ધાનાશો યથા મૃત્યુર્લબ્ધં ભવતિ વા ન વા ॥ ૨૬ ॥
 પરેત્ય યો ન લભતે તતો દુઃખતરં નુ કિમ્ ।
 ન ચ તુષ્યતિ લબ્ધેન ભૂય એવ ચ માર્ગતિ ॥ ૨૭ ॥
 અનુતર્પુલ એવાર્થઃ સ્વાદુ ગાઙ્ગમિવોદકમ્ ।
 મદ્ધિલાપનમેતત્તુ પ્રતિબુદ્ધોઽસ્મિ સન્ત્યજ ॥ ૨૮ ॥
 ય ઇમં મામકં દેહં ભૂતગ્રામઃ સમાશ્રિતઃ ।
 સ યાત્વિતો યથાકામં વસતાં વા યથાસુખમ્ ॥ ૨૯ ॥
 ન યુષ્માસ્વિહ મે પ્રીતિઃ કામલોભાનુસારિષુ ।
 તસ્માદુત્સૃજ્ય સર્વાન્વઃ સત્યમેવાશ્રયામ્યહમ્ ॥ ૩૦ ॥
 સર્વભૂતાન્યહં દેહે પશ્યન્મનસિ ચાત્મનઃ ।
 યોગે બુદ્ધિં શ્રુતે સત્ત્વં મનો બ્રહ્મણિ ધારયન્ ॥ ૩૧ ॥
 વિહરિષ્યામ્યનાસક્તઃ સુખી લોકાન્નિરામયઃ ।
 યથા મા ત્વં પુનર્નૈવં દુઃખેષુ પ્રનિધાસ્યસિ ॥ ૩૨ ॥
 ત્વયા હિ મે પ્રનુત્રસ્ય ગતિરન્યા ન વિદ્યતે ।
 તૃષ્ણા શોકશ્રમાણાં હિ ત્વં કામપ્રભવઃ સદા ॥ ૩૩ ॥
 ધનનાશોઽધિકં દુઃખં મન્યે સર્વમહત્તરમ્ ।
 જ્ઞાતયો હ્યવમન્યન્તે મિત્રાણિ ચ ધનચ્યુતમ્ ॥ ૩૪ ॥
 અવજ્ઞાન સહસ્રૈસ્તુ દોષાઃ કસ્તતરાધને ।
 ધને સુખકલા યા ચ સાપિ દુઃખૈર્વિધીયતે ॥ ૩૫ ॥
 ધનમસ્યેતિ પુરુષં પુરા નિદ્ધાન્તિ દસ્યવઃ ।
 ક્લિશ્યન્તિ વિવિધૈર્દન્દૈર્નિત્યમુદ્વેજયન્તિ ચ ॥ ૩૬ ॥
 મન્દલોલુપતા દુઃખમિતિ બુદ્ધિં ચિરાન્મયા ।
 યદ્યદાલમ્બસે કામતત્તદેવાનુરુધ્યસે ॥ ૩૭ ॥

अतत्त्वज्ञोऽसि बालश्च दृस्तोषोऽपूरणोऽनलः ।
 नैव त्वं वेत्थ सुलभं नैव त्वं वेत्थ दुर्लभम् ॥ ३८ ॥
 पातालमिव दुष्पूरो मां दुःपैर्योऽक्तुमिच्छसि ।
 नाडमद्य समावेष्टुं शक्यः कामपुनस्त्वया ॥ ३९ ॥
 निर्वेदमडमासाद्य द्रव्यनाशाद्यदृच्छया ।
 निर्वृतिं परमां प्राप्य नाद्य कामान्विचिन्तये ॥ ४० ॥
 अतिक्लेशान्सलामीड नाडं बुध्याभ्यबुद्धिमान् ।
 निकृतो धननाशेन शये सर्वाङ्गविज्वरः ॥ ४१ ॥
 परित्यजामि कामत्वां छित्वा सर्वमनोगतीः ।
 न त्वं मया पुनः कामनस्थोतेनेव रंस्यसे ॥ ४२ ॥
 क्षमिष्येऽक्षममाणानां न छिसिष्ये य छिसितः ।
 द्वेष्य मुक्तः प्रियं वक्ष्याम्यनादृत्य तदप्रियम् ॥ ४३ ॥
 तृप्तः स्वस्थेन्द्रियो नित्यं यथा लब्धेन वर्तयन् ।
 न सकामं करिष्यामि त्वामडं शत्रुमात्मनः ॥ ४४ ॥
 निर्वेदं निर्वृतिं तृप्तिं शान्तिं सत्यं दमं क्षमाम् ।
 सर्वभूतदयां शैव विद्धि मां शरणागतम् ॥ ४५ ॥
 तस्मात्कामश्च लोभश्च तृष्णा कार्पाण्यमेव य ।
 त्यजन्तु मां प्रतिष्ठन्तं सत्त्वस्थो ह्यस्मि साम्प्रतम् ॥ ४६ ॥
 प्रहाय कामं लोभं य क्रोधं पारुष्यमेव य ।
 नाद्य लोभवशं प्राप्तो दुःखं प्राप्स्याम्यनात्मवान् ॥ ४७ ॥
 यद्यत्त्यजति कामानां तत्सुभस्याभिपूर्यते ।
 कामस्य वशगो नित्यं दुःखमेव प्रपद्यते ॥ ४८ ॥
 कामा-व्युदस्य धुनुते यत्किं चित्पुरुषो रजः ।
 कामक्रोधोद्भवं दुःखमङ्गीररतिरेव य ॥ ४९ ॥
 अेष ब्रह्म प्रविष्टोऽडं ग्रीस्मे शीतमिव ह्रदम् ।
 शाभ्यामि परिनिर्वामि सुभमासे य डेवलम् ॥ ५० ॥
 यथ्य कामसुभं लोके यथ्य द्रिव्यं मडत्सुभम् ।

तृषणा क्षयसुषुप्त्यैते नार्हतः सोदृशी कलाम् ॥ ५१ ॥

आत्मना सप्तमं कामं हत्वा शत्रुमिवोत्तमम् ।

प्राध्यावध्यं ब्रह्म पुरं राजेव स्यामहं सुधी ॥ ५२ ॥

येतां बुद्धिं समास्थाय मङ्किर्निर्वेदमागतः ।

सर्वाङ्कामान्परित्यज्य प्राप्य ब्रह्म महत्सुषुप्तम् ॥ ५३ ॥

धम्य नाश कृते मङ्किरमरत्वं डिवागमत् ।

अछिनत्काममूलं स तेन प्राप महत्सुषुप्तम् ॥ ५४ ॥

॥ इति मङ्किगीता समाप्ता ॥

Adhyaya number 177 in shAntiparva, Mahabharata critical edition
(Bhandarkar Oriental Research Institute BORI).

In Kinjavadekar's edition it is 171.

Sunder Hattangadi

Mankigita

pdf was typeset on October 30, 2022

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

